

דבר חודש בחודשו

בס"ד

עלון 55 – אייר 1 תשפ"ו
מתורתו של הגאון הגדול רבי יואל שוורץ שליט"א
מהדורה דיגטלית לא הודפס - בגלל המצב עד שירחם ה' שבקרוב יפתחו ישיבות בתי הכנסת
איך לשמר לקחים מהמצב

סכנת השגרה

המדרש בלא חידוש" – את אותה תורה לומד הילד בחדר, הנער בישיבה הקטנה, הבחור בישיבה, האברך בכולל, והרב והגדול בישראל, כולם לומדים את מה שלמדו כבר בילדותם. ומור"ר הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל היה מתפעל מכך שמרביצי תורה שצריכים לדרוש לפני קהלים שונים, וחוזרים על אותם דברים בחיות מלאה, כאילו אומרים אותה בפעם הראשונה, ובכך גם נוסף להם עומק באותם הדברים.

וכן מור"ר הגר"ח שמואלביץ הסביר את מעלת לימוד המוסר גם בכך: שהוא שומר את הרגשות לבל יכהו עם הזמן, ובוה הוא ביאר את מאמר הז"ל על גדלות פלטי בן ליש שעמד בניסיון קשה יותר מיוסף, ולכן נקרא גם פלטיאל - שפלטו א-ל מהעבירה. שואלת הגמרא "ומה עשה"? שכדי לזכות לסיוע משמים, צריך האדם לעשות מצדו את כל מה שהוא מסוגל, "נטל חרב והעמידו בינו לבניה ואמר מי שיעסוק בזה יידקר בחרב זה!" ותמה: מה הועיל בזה, הרי הוא שם את החרב, והוא יכול לסלקה? וביאורו היה: החרב נועדה להזכיר לו, את הרגשתו שהרגיש בתחילת עמידתו בניסיון, את חומרת הדבר, לבל יתרגל ויאבד את ההרגשה.

והביא דוגמה, ממעשהו של חושים בן דן, שכיוון שלא היה יכול לשמוע, לא התרגל למצב, כי נודע לו בבת אחת מעשהו של עשו, שגרם בזיון ליעקב, כאשר מנע מלקבור את יעקב במערת המכפלה, בטענה שהמקום שייך לו, כי יעקב נטל את חלקו כשקבר שם את לאה וכפר במכירה, והאחים ניהלו עמו משא ומתן להוכיח את המכירה, והם בגלל זה התרגלו למצב של עיכוב, והוא שהיה חרש, לא השתתף בכל המשא ומתן הזה, ולכן כאשר נודע לו עניין העיכוב, פרץ זעמו בבת אחת, והוא היכה את עשו והביא למותו.

סכנת השכחה

ב"ה כעת, יש שיפור במצב התחלואה, לכן החלו להקל מעט בסגרים שנעשו להציל מהמגפה. וכיון שכך, כאמור; ישנה סכנה שמתרגלים למציאות ולא ישימו לב לכל מה שהמגפה לימדה, כמו גם הדברים שיש ללמוד מהגפה, כבר לובנו בעלונים הקודמים 49-54. ועיקרם: **א**. תזכורת ליהודי הגולה, שם פגעה המגפה באופן קשה הרבה יותר ללא דמיון למה שקרה ר"ל בארץ, להזהיר אותם שנגמרה תקופת חוץ לארץ, והגיע הזמן לעלות לארץ. **ב**. וכעין אותה תזכורת ליהודי הארץ המרבים לנסוע לחוץ לארץ יותר מכל מדינות אחרות בעולם, בקיץ כמעט שליש מדינה בחו"ל. וגם יהודים חרדים נסעו לחו"ל נגד ההלכה. **ג**. חילולי השבת שהתרבו לאחרונה, בהפעלת תחבורה ציבורית, וגם גרימת חילולי שבת על ידי שומרי המצוות, בנסיעות ארוכות בערב שבת והנהגים חוזרים לביתם בשבת, וכן על ידי ריבוי שימוש במכשירי חשמל וריבוי אורה בשבת שגורמים חילול שבת נוסף בחברת החשמל.

כמו כן, ישנם רמזים לא מעטים על כך שהמגפה הזו גרמה לאפשרות שינויים בעלי משמעות היסטורית. כגון תיקון חטא העגל כמו שנתבאר בעלון מספר 52. וכן לקרב את ביאת המשיח. וכל זה, כדי לתת את הכתר לבורא. המילה קורונה פירושה הוא כתר, עטרה. היינו, המגפה באה לעורר להחזיר עטרה ליושנה.

בנוסף לכך שהשגרה מרדימה, קיימת עוד סכנה של שכחה, והיא קיימת מידית שאחר שבעזה"י המגפה תגמר, ישכחו אותה, לדוגמה: פרעה נענש בעשר מכות עד שהוציא את בני ישראל לחרות, למרות, שבזמן שהמכה פעלה, הוא נאלץ להסכים

ב"ה ישנה ירידה במספר החולים בקורונה, והחלו בהקלות על הסגר כדי לחזור לאט לאט לשגרת היום יום. אבל יש לדעת כי יש בזה סכנה גדולה, כי השגרה מרדימה, ולכל דבר מתרגלים אליו ומאבדים את ההרגשה הנחוצה. לדוגמה: מרן הג"ר יוסף חיים-זונפלד זצ"ל כשעלה לארץ הצטרף בהתנדבות לחברא קדישא, כדי שיועיל לו לזכור את יום המוות, וכדברי רבי אליעזר שאמר: "שוב יום אחד לפני יום מותך", וכדברי הרא"ש באורחות חיים: "לא ילוזו מנגד עיניך זיכרון יום המוות". עד שיום אחד, ראה את אחד המתעסקים במתים שאמר, על נפטר, שהשכיבו בצורה לא נכונה, בלשון לא מספיק מתאימה למעמד לפני מת כשהזהיר את חבריו לטפל נכון בלשון זו: "תזהר עוד מעט הוא יתיישב לך" מזה הוא הבין, כי ההרגל מכה את הרגש, ועזב את התפקיד הזה, מסתבר, כי חשש שבמקום לחוש את יום המיתה בעוצמה, הוא יאבד את ההרגשה שעדיין הייתה לו.

כשהגיעה המגפה ר"ל לארץ, וחרדו מאד מפניה, עד שאפילו ראש הממשלה הזכיר בנאומו שבעזרת ה' נצליח להתגבר עליה, אך עתה הוא מדבר עליה רק עניינית. אפילו מנייני האברכים שעדיין מתפללים בחוץ, מפני הסכנה של המגפה, הפסיקו לומר אחר התפלה, תהלים או כל תפילה אחרת, הנחוצה למנוע את המגפה ולרפואת החולים,

הרב בנימין פינקל ממיר כדי לעורר לתפילה, השתמש בגימ' של המילים "מגיפה קורונה" שהיא שווה לגימ' של המילה **תפלה**. אין ספק שאחת הסיבות למגפה היא רצון ה' שיתפללו על כך, כמאמר חז"ל: למה האימהות היו בתחילה עקרות? כי הקב"ה מתאוה לתפילתם של צדיקים! וככתוב בשיר השירים ב' יד' על צרתם של ישראל בים סוף שצעקו אל ה' להצילם: "הַשְׁבִּיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב...".

המילה **ישן** (- עתיק) כתובה בדיוק כמילה ישן - (נרדם), כי מתרגלים לדבר והוא הופך ישן כי הרגש נרדם. אמנם על התורה והמצוות נאמר (דברים ו' ו'): "...אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם..." – שבכל יום יהיה בעיניך כחדשים. ועל הלימוד נאמר (חגיגה ט' ב'): "יֵאֱיָנוּ דוֹמָה שׁוֹנֵה פִּרְקוֹ מֵאֵה פִּעֲמִים לְשׁוֹנֵה פִּרְקוֹ מֵאֵה וְאֶחָת" [אף שפשטות המאמר, הוא לכוונה אחרת, אך גם המובן הזה נכלל בו], וכמו שמסופר במדרש קהלת: שתלמידים ראו את רב אבהו, שהיה רגיל ללכת לקיסרי - מקום מושב השלטון הרומי לבטל גזרות מישראל, ולכן כשחזר משם כשפניו קורנות משמחה במקום פנים רציניות שהיו לו בדרך כלל, באו לבשר לרבי יוחנן שנשא בעול הציבור יחד עם רב אבהו, שכנראה, מצא רב אבהו אוצר ולכן הוא קורן מאושר, כי זה יקל את העול שהיו צריכים לשחד אנשי השלטון, אמר להם רבי יוחנן: טעות היא, השמחה היא לא ממצאית אוצר גשמי, אלא מחידוש תורה שהתחדש לו, ולקח אותם אל רב אבהו, לשמוע מה התחדש לו, ואמר רב אבהו: תוספתא עתיקה מצאתי! היינו בישן התחדש לו חידוש.

וכאמור (קהלת א' ט'): "...וְאֵין כָּל זֶדְדֵי תַזוּת הַשְּׁמַיִם..." ודרשו רז"ל את המילים, "תחת השמש אין יתרון", וכן לא חדש, שתחת השמש, היינו בעולם הארצי, למשל הקונה מכונית חדשה רק נסע בה כמה מטרים כבר ירד שוויה, או הקונה חולצה חדשה רק הסירו ממנה את העטיפה כבר אי אפשר למכור אותה כחדשה! ולא מעל השמש שם יש יתרון, וכן יש חדש מעל השמש, היינו, שהם הדברים הרוחניים. שם כאמור (חגיגה ג): "אין בית

לבצע את גזר הדין של יום כיפור. לכן עלינו לנסות להזהר לשמר את ההתעלות שהשגנו מכל תקופה ולא לתת לה להאבד בשגרה.

הנזק החמור שהביאו הבחירות החוזרות הרבות

הבחירות האלו היו בסימן הסיסמה של מפלגות השמאל – מרכז, "רק לא נתניהו" לא הצליחו להשיג רוב יהודי, ולראשונה נוצר מגע משותף של מפלגות יהודיות עם הרשימה הערבית, כדי להפיל את נתניהו. וכיוון שניציגי הערבים הפכו להיות ראויים להיות חלק מהשלטון, הדבר השפיע מאד על הערבים בארץ, וזה בא לידי ביטוי בסקר האחרון, שרבים מערביי ישראל הצהירו על היותם ישראלים, והתמעטו אלו המצהירים על זהותם כערבים או כפלשתינאים.

אמנם, יתכן וישנה גם תועלת בזה, שהמרגישים את זהותם כישראלים, לא יהיו בקרבם משתפי פעולה עם המחבלים, אבל לעומת התועלת הזו, קיימת סכנה עצומה של התבוללות חלילה.

וכמו כאשר התפרסם בשנת תשמ"ח על אלפי בנות יהודיות שנישאו לערבים פרצה האינתיפאדה הראשונה, וזה כדברי ה"בית הלוי" שביאר את הכתוב (תהלים ק"ה כה'): "הֲפָרַךְ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוּ" שזה היה חלק מהטובות שעשה לנו ה' במצרים. וכן כתב גם רש"י בספר הפרדס; שלעתיד לבוא, נודה לבורא על כך שהגויים שנאו אותנו, כי זה הציל אותנו מלהתבולל. ורבי מאיר שפירא ביטא זאת באמירה זו: "כשהיהודי לא עושה קדוש הגוי עושה הבדלה!". כמו שגם אברהם אבינו אמר לאלעזר שרצה להשיא את בתו ליצחק: אתה ארור ובני ברוך ואין ארור מתדבק בברוך! ולא אמר להיפך שאין הברוך מתדבק בארור. כי זו מתנת שמים, השנאה שקימת בין הנוכרים ליהודים, כדי לשמור עלינו שלא נטמע בהם.

לכן צריך לעורר את האחראים לחינוך בארץ, כדי להקדים תרופה לסכנה, שעליהם לחזק את שמירת המצוות במיוחד בקרב הצעירים, ולא לעודד מפגשים בין העמים, אלא כל אחד יכבד את זולתו בהרגשת שייכות ללאומיותו. ואף אם יפעלו במקומות עבודה משותפים ההבדל הלאומי ישמור מנישואי תערובת חלילה.

סכנה נוספת עלולה להיווצר חלילה הם ירצו להפוך את המדינה למדינה דו לאומית והשמאל הישראלי עם שאר גרורותיו גרמו לכך.

אמנם, יתכן ויש בציבור קבוצה מסוימת שתשמח לעובדה הזו, כי ידוע שהרבה יהודים אוסלמו בכח, והם פועלים להשיבם ליהדות. אמנם כך כתוב בספר (ישעיהו ס"ו, כ-כ"א) שהיהודים שנבלעו בין הגויים ישובו, אך אנו צריכים זהירות רבה, כי יתכן מאד שכמו שקרה ברוסיה שגויים רבים בגלל המצב הכלכלי הטוב שבארץ, זיינו תעודות כדי להיחשב כיהודים, וכעין שהיה אחר נס פורים שרבים מעמי הארץ התייחדו ולא נהיו גרי אמת. ולכן היא ההלכה שאין מקבלים גרים לימות המשיח, כי רבים ירצו ליהנות מהטובה שתהיה אז לעם ישראל. לכן מוטל עלינו לטקס עצות מה ניתן לעשות למניעת תקלות נוראות של התבוללות.

מסתבר שאם ילמדו אותם להיות בני נח נכונים, היינו יראי שמים, אפשר יהיה להינצל על ידי זה, כיוון שלא יצטרכו להתחזות ליהודים.

ועוד נחוץ הדבר, משום שסקר שנעשה לאחרונה מלמד: כי הצעירים בכל הדתות חוץ מהיהדות הם פחות דתיים מהדור הקודם, ואם כן קיימת סכנה גדולה מאד מהתבוללות בין צעירים ערבים חילונים עם נוער ישראלי חילוני, ולכן זו סיבה נוספת לחנך את הערבים להיות שומרי מצות בני נח כך שהדת תמנע מהם להינשא ליהודים. (אך ידוע מנסיון מר שאחד מראשי בני נח היה נשוי ליהודייה, אף שבסוף נפרד ממנה, אך עצם הדבר שהיה נשוי ליהודייה זה מטריד מאד).

לשלחם, אבל מיד אחר שסרה המכה הוא חזר בו עד המכה העשירית.

ולא רק ברשע כפרעה זה אמור, אלא גם באנשים גדולים! שכאשר אליהו הנביא, היה לפני עלייתו לשמים, ותלמידו הנביא אלישע התלווה אליו, אמרו בני הנביאים לאלישע (מלכים ב' ב' ה'): "הִיִּדְעֶתָ כִּי הַיּוֹם הַשֶּׁם לָקַח אֶת-אֶדְוִיָּה מֵעַל רֵאשִׁיךָ" - הם ידעו זאת בגלל השפעת כח הנבואה של אליהו על הדור. והנה כאשר אליהו עלה לשמים, נסתלק שפע זה מהם, וכבר שכחו מה שידעו, ואמרו לאלישע(מלכים ב' ב' טז): "כִּן-יִשְׂאוּ רוּחַ הַשֶּׁם וַיִּשְׁלַכְהוּ בְּאֶזְרֵי הַהָרִים" והם יצאו לחפשו במקום ששיערו אולי אליהו הושלך לשם.

הספר 'התקופה באספקלריה תורנית'¹ חובר תוך כדי מלחמת המפרץ, וסמוך לסיימה הוא הוגש לדפוס, בעל הדפוס התבקש להזדרז כדי שלא ישכחו את המלחמה, והוא שאל: לאיזו מלחמה הכוונה?... למרות הזמן הקצר שחלף.

ועל התנהגות האומה בתקופת השופטים כתוב (שופטים ב' טז-יט'): שחטאו ונענשו וצעקו אל ה' וַיִּקָּם הַשֶּׁם, שִׁפְטִים; וַיִּוִּשְׁעוּם, מִיַּד שְׂסִיחֵם: וְהָיָה יְהוָה עִם-הַשֹּׁפְטִים, וְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד אִיֻּבֵיהֶם כָּל יְמֵי הַשֹּׁפְטִים... וְהָיָה בְּמוֹת הַשֹּׁפְטִים, יִשְׁבוּ וְהִשְׁוִייתוּ מִבְּרִיתָם..."

גם לגבי בית דין שדן דיני נפשות, נאמרה הלכה: שהוא לא דן ביום ששי, כי גזר הדין יהיה רק ביום ראשון, כי אחר פסק הדין חוזרים למחרת לדון, בשבת אין דנים, וחוששים שמה יהיה מי שישכח את מה שהסיק להלכה בדיון הראשון, וזאת למרות שסופרי בית הדין רושמים הכל, משום שיתכן ואת המשמעות האמתית שחש בשעת הפסיקה שלו הוא ישכח, וזה בהבדל של יום אחד.

לכן, חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת, לא רק לפני התפילה, כדי להכין עצמם לתפילה, אלא גם אחר התפילה היו שוהים שעה, וזאת כדי להמשיך את משמעות רוממות התפילה כמבואר בשולחן ערוך (או"ח סי' צ"ח) מה שהיו עושים חסידים ואנשי מעשה כהכנה לתפילה, "שהיו מתבודדים ומכוונים בתפילתם עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמות ולהתגברות כוח השכלי עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה" ולכן שהו שעה גם לאחר זמן התפילה לשמר את הרוממות הזו.

וזו גם חשיבות תוספת השבת לאחר השבת וסעודת המלווה מלכה. וכן זה ההסבר לחשיבות אסרו חג לאחר החגים – לקשור את החג לימים שאחריו. התורה גם מכנה את החג האחרון בשם עצרת כי תפקידו לעצור ולאסוף את מעלות החג ולהביאן לכל השנה.

סכנת נפילה אחר התעלות הנפסקת

הרבי מקוצק ביאר את סיבת טומאת היולדת בגלל הלידה, כך: חז"ל לימדו שבשעת הלידה יש כעין גילוי שכינה, שהרי אחד מגי' המפתחות שלא נמסרו לשליח הוא מפתח חיה (=לידה), וכאשר הוא מסתלק, ישנה ירידה רוחנית, כעין הסכנה הקיימת אחר הרגשת הגובה הרוחני ביום כיפור, אם לא ממשיכים את המשמעות של התרוממות הרוח לאחר מכן. ולדעת המאירי; תקיעת השופר בסיום יום הכיפורים, מטרתה; להזכיר שלא להפסיק את העלייה הרוחנית שרכשו ביום קדוש זה. ולפי החתם סופר חג הסוכות הוא גם המשך ליום כיפור להעביר את הרוחניות של יום כיפור לשאר ימות השנה, ולכן בסוף סוכות בהושענא רבה הוא יום חלוקת הפתקאות למלאכים הממונים

¹ (על תקופת מלחמת מפרץ)

שוב בג"צ הכריע לרעת תושבי דרום תל אביב לטובת המסתננים המאיימים על אורח חייהם של תושבי דרום תל אביב בפסיקתם לטובתם, וביטלו חוק שחייב אותם להפקיד חמישית בשכרם עד שעזבו את הארץ, וזה מצטרף להרבה פסקים לרעת התושבים, תושבי הארץ אזרחים נאמנים, לטובת מסתננים שהפרו את חוקי מדינה האוסרים להסתנן לארץ. ופסקיהם הם אכזריות על התושבים שמגיע להם הגנת המדינה, לרחם על מפרי חוקי המדינה ועושים מעשי פשיעה חמורים נגד התושבים האזרחים.

על הנפטרים הגדולים במגפה

כתוב (ישעיה נ"ז א'): "הַצְדִּיק אֶבֶד וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב וְאִישׁ זֶסֶד נְאֻסִים בְּאֵין מִבֵּין כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נְאֻסָה הַצְדִּיק". במגפה הפוקדת ארצות רבות ונפטרו צדיקים רבים רבנים חשובים ראשי ישיבות אנשי חסד תומכי תורה, אברכים צעירים ועוד כל מיני אנשים יקרים וחשובים. כמו אמור (שבת ל"ב): שכשהדור חייב הקב"ה לוקח צדיק לכפר. ואין הצער רק על אובדנם. כמו שאמור: על חשיבות הצער: "כל המוריד דמעות על אדם כשר הקב"ה גונן". אלא גם זה מורה על העתיד שחלילה, זה למען שלא יסבלו מהצרות העתידות, כמו שפירש רש"י את הכתוב "כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נְאֻסָה הַצְדִּיק". ופירוש זה הוא נוסף על פשוטו של המקרא שהצדיק נאסף מפני הרעה הקיימת והוא מכפר.

יום חשוב רק אי אפשר לחגוג אותו מפני הסכנה שבו, החז"א אמר דבר דומה על יישוב הארץ שזה ביד גדולי ישראל מתי לעודד את העליה לאר"י ומתי לא.

הוויכוח על מופע זיקוקין ביום העצמאות כשקיימת סכנת הדבקות מנגיף הקורונה².

השנה הנושא של יום העצמאות והיחס של הדתיים אליו עלה לכותרות כי שליחת חב"ד בנפאל הוזמנה להדליק משואה ביום העצמאות, רבני חב"ד הודיעו לה שאסור לה להשתתף, וזה מעורר מחשבה, למרות שחב"ד שותפה עם המדינה בהרבה עניינים, ישנם רבים מהם שמשתתפים בצבא ועוד, הם מצאו לנכון להראות הצטרפות בציונות למדנו כי אינם רואים בציונות דבר שראוי לו ליקח בו חלק.

הוויכוח הזה אם יקיימו את המופע כבכל שנה או לא בגלל החשש להדבקות, חושף לפנינו את דלות המשמעות של יום העצמאות, אמנם בשורשו תאריך זה בימי הספירה הוא חשוב לגאולת ישראל כמסורת הגר"א (לפי קול התור) ואכן, כבר בעבר כבר היה בתאריך זה מאורע חשוב לגאולת ישראל והוא ההסכם בוועידת סן רמו לתת מנדט לאנגליה להקים בית לאומי לעם ישראל בארץ. שעל כך אמר בעל האור שמח: שסר פחד ג' השבועות וחזרה בתוקף מצוות יישוב הארץ! ויתכן שגם בתש"ח היה לתאריך זה משמעות, כי הרמב"ן (שיר השירים פרק ח'): כתב שרישיון אומות העולם יהיה לפני בוא המשיח, וכמו שהיה ביציאת מצרים שלא יצאו עד שפרעה הרשה, וכן שיבת ציון על ידי כורש ולכן הוא מכונה משיח (ישעיהו פרקים מ"ד מ"ה). והנה ב"ז כסלו שנת תש"ח, הייתה הסכמה באו"ם לחלק מהארץ להקים בו שלטון יהודי. ולפי החוק הבין-לאומי אילו לא ביצעו בפועל את ההחלטה כמו שקרה בה' אייר אפשר היה לבטלה.

ואכן שנת תש"ח הייתה שנה ראויה לגאולה כמו שהורו המקובלים בשם האר"י כי אדם הוא נוטריקון של תקופות

נחתם הסכם לממשלת חרום, ביום הזיכרון לשואה

אחר שלוש בחירות ללא הכרעה והייתה רק ממשלת מעבר, נחתם הסכם להקמת ממשלת חירום לאומית, ביום הזיכרון לשואה, שהוא נקבע ביום השנה לנפילת גיטו וורשה, אולי יש קשר בין הקמת ממשלת חירום לבין משמעות היום. כי כמו שבזמן חורבן הבית השני היו בישראל פילוגים, קבוצה אחת בראשות יוחנן מגוש חלב והשניה שמעון בר גיורא, שלמרות המצור על ירושלים בעקבות המרד ברומא, הם נלחמו גם זה בזה, ורק במקרים קשים לחמו יחדיו נגד רומא.

כך גם במרד שהיה בגטו וורשה, היו קבוצות נפרדות במלחמה בנאצים, ולכן הקמת ממשלת חירום משותפת ממפלגות שנאבקו מרות זו בזו, היא תיקון לפירוד המצוי בעם ישראל, כאמור בשם החפץ חיים: שבמקום שמצויים שני יהודים נשמעות שלוש דעות! ואמרו רז"ל על הפסוק בהושע ד' יז: "וְזָבַר עֲצָבִים אֶפְרַיִם הַיָּזוּ לֵאמֹר – אִם יִשְׁנֶה אַחַדוֹת בְּיִשְׂרָאֵל, הַקְּבִ"ה מְסִיעֵה בִידֶם, וְאֶפְיִלוּ אִם יֵשׁ בִּינֵיהֶם חֶלֶק שְׁלִילִי שֶׁהוּא חֲלִילָה עוֹבֵד עִ"ז, בְּכָל זֹאת, הִנֵּה לֹא כִי הַחֶלֶק הַטוֹב יִגְבֵר, וְכִמוֹ הַחֲלִבָּה שְׂרִיחָה אֵינּוּ טוֹב הַמְעוֹרֶבֶת בְּתוֹךְ שָׂאֵר הַסַּמְמָנִים שְׂרִיחָם טוֹב, הִיא חֶלֶק מִהַקְטוֹרֶת שְׂרִיחָה הַטוֹב הִיא מִיּוֹחַד בְּמִינוֹ.

הרב משה נריה זצ"ל סבר; שהסיבה שלא זכינו לקבל את ירושלים העתיקה בשנת תש"ח וקיבלנו אותה רק בשנת תשכ"ז, כי בתש"ח עדיין לא היינו מאוחדים, וניסו לכבוש אותה האצ"ל משער ציון, והפלמ"ח מכיוון אחר, ובשנת תשכ"ז הייתה אחדות לקראת המלחמה שהוקמה אז ממשלת אחדות, ולכן בזכות האחדות הייתה סייעתא דשמיא.

המשמעות למחיר הנפט שירד לשפל היסטורי

בגלל מגפת הקורונה שפגעה כמעט בכל העולם, פסקו רוב הטיסות מארץ לארץ, וגם שבתו הרבה מאד מפעלים, לכן מאגרי הדלק נשארו מלאים ללא ביקוש, וזה גרם לצניחת מחיר הנפט, לרמה נמוכה שלא הייתה כמותה מאז שנת תש"ח. הנפט בעבר היה נשק כלכלי בידי הערבים שנוצל אחרי מלחמת יום כיפור שהעלו אז את מחירו. עתה שמחיר הנפט צנח למחיר שכבר שבעים שנה ויותר לא היה כמותו, יש לכך השפעה רבה על אירן שעיקר הכנסותיה הם מהנפט וכן רוסיה, וזה מחליש מאד את היכולת של אירן לממן טרור בעולם. גם ארצות המפרץ שהכנסותיהם יורדות פלאים, יצטרכו לחפש עזרה שארצות הברית וישראל יכולים לעזור להם, זה מביא להידוק קשריהם עם ישראל נגד אירן, וזה גם מייצר את הובלת הנפט דרך המפרץ הפרסי, שהאירנים מאיימים לסגור אותו לפני מכליות הנפט, בעת עימות, שעתה אין לו את אותו משמעות כאשר העולם אינו זקוק כרגע לנפט זה. וזה בנוסף למכת הקורונה שמכה באירן זה מחליש את כוחה מול ישראל. אם כן הקורונה גרמה בזה תועלת רבה ליישוב היהודי בארץ, אשר זכה השנה בגשמים מרובים, ובאירן שנים רבות ישנה בצורת, אולי זה עונש להם על איומיהם כל הזמן להשמיד חלילה את היישוב היהודי בארץ.

השמועות על מותו של מנהיג קוריאנה הצפונית

קוריאנה הצפונית היא מעצמה גרעינית, המסכנת את העולם, שהיא חלק מציר הרשע המסכן את העולם, ומאיימת על שכנותיה ומדינות אחרות. והיא גם מספקת יכולת גרעינית לאירן. המנהיג הנוכחי חיסל באכזריות כמעט את כל קרוביו הראויים למלא את מקומו, ואם נכונה השמועה שהוא מת, העולם חרד מי יהיה המנהיג החדש, וכיצד ינהג. ולעומת זה, קיימת גם תקווה לשינוי לטובה, היות ומצבה הכלכלי הקשה בגלל החרם המוטל עליה, נראה שקיים סיכוי לשינוי אמתי והעולם יהיה בטוח יותר, ואז זה יהיה דבר נוסף לשינוי פני העולם, אשר גם משתנה בגלל משבר הקורונה.

כל המרחם על האזרחים סופו מתאכזר על הרחמנים

² הערה חשובה: הנושא המדובר כאן הוא עמוק ועמום, ובכתביו של

רבינו יש הרחבה רבה בכך, וכאן לא הובא אלא מעט מזעיר, מדברים שמסר רבינו והמעונין לראות את הדברים במקורם בהרחבה ובבירור יעיין בספריו, ובפרט בספר ימות עולם.

עלון 55 אייר 1 - איך לשמר לקחים מהמצב

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?84467&pageid=P0124.LST>

ספר ימות עולם

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?84446&pageid=P0001.LST&rect=-35,-35,-35,-35&pagewidth=814>

קונטרס עניני התקופה

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?622159&pageid=P0001.LST&rect=-33,-33,-33,-33&pagewidth=782>

שיעורים בהיסטוריה של אחרית הימים

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?622149&pageid=P0003.LST>

צמיחת הציונות ודעיכתה

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?159893&pageid=P0001.LST&rect=-60,-60,-60,-60&pagewidth=1392>

הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל לפני ביאת משיח (מתוך ספר ציפית לישועה)

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?84482&pageid=P0055.LST>

בינו שנות דור ודור (התבוננות במאורעות התקופה האחרונה)

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?84010&pageid=P0001.LST&rect=-44,-44,-44,-44&pagewidth=1036>

נס הכרת האומות בזכות היהודים בארץ

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?622157&pageid=P0001.LST&rect=-51,-51,-51,-51&pagewidth=1199>

העליה לארץ ישראל באספקלריא תורנית

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?84465&pageid=P0003.LST>

על השואה: ספר השואה (התחבר על ידי רבינו ולהבלי"ח (תלמידו משיבת אתר) הגאון רבי יצחק גולדשטיין זצ"ל)

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?103776&pageid=P0001.LST&rect=-41,-41,-41,-41&pagewidth=966>

זכור – על מעשה זכירת עמלק שבדורינו

<http://www.otzar.org/wotzar/book.aspx?84459&pageid=P0001.LST&rect=-50,-50,-50,-50&pagewidth=1172>

נערך על ידי תלמיד, להערות והארות

S0527189446@GMAIL.COM

לעילוי נשמת **מישׁה בן תמרה ויצחק** ת.נ.צ.ב.ה.

תרומות והקדשות: 052-718-9446, 058-325-8278

להערות והארות, לקבלת העלון במייל ולפלאפונים מושגחים ולתגובות: אש"ל - איגוד שומעי לקחו של רבינו

eeguds@gmail.com

יצא לאור עלונים ממספר 1 עד מספר 50 בכריכת ספר. ניתן להשיג בחנות "יש ניסוי", רח' מלכי ישראל 1, ירושלים

ההיסטוריה אידם הראשון ד"ר מ'שיח. ובין אדם הראשון לדוד היו 2854 שנה ולכן כעבור עוד 2854 שנה היא שנת ה'תשי"ח. ועל כך אמרו (ברכות ג' ב'): "שלוש משמרות הוי הלילה על כל משמר שואג הקב"ה כארי ואומר: אוי לבנים שגלו מעל שולחן אביהם" פירוש העניין הוא: הלילה הוא סמל הגלות והמשמרות הן סמל לפרישות דרכים בהן אפשר היה להביא את המשיח וכיוון שלא נוצל הזמן על כך שואג הקב"ה מצער כביכול. לכן הציבור התורני – חרדי הגדולה שבתחילה קיווה לשינוי אמתי לקראת הגאולה וכשהוא לא הגיע, ויחד עם זה הסכנה שישינה בשיתוף פעולה עם אילו שאינם שומרי המצוות הביא להתעלמות מיום זה. רבנו שליט"א אמר: "יאני עוד זוכר איך שבשטיביל מאה שערים בו התפללתי בתחילה אמרו הלל ביום זה, אחרי כן הסתפקו באי אמירת תחנון, (כשהיית בישיבת קול תורה ופנובי"ז בשנות יד-כ) וכעת אצלנו הוא יום ככל הימים. (אגב, כשלמדתי בישיבת קול תורה נאצר מלך מצרים קיבל כסף מרוסיה לקניית נשק, וב.ג. הקים אז את "קרן המגן" לאסוף נשק למדינה, ואנחנו אספנו לזה כסף בישיבה... והמשגיח הרב גדליה נתן לנו על הראש... המושגים לא היו ברורים, עד שבאו רבותינו והאירו לנו את הדרך!)

גם הציבור הכללי ביום זה לא חש את משמעותו האמתית בגלל ששומרי התורה לא חוגגים אותו, וכבר בן גוריון חש בזה ואמר "זה לא יהיה חג אמתי עד שבמאה שערים לא יחבשן שטרימל ביום זה" דבר זה גם בא לידי ביטוי בכך שיום זה חל בשבת מקדימים כדי למנוע חילולי שבת כי המופעים הם העיקר ולא משמעות היום, ואף שזה ברכה זה רמז להראות לנו שאין זה חג יהודי כי חג יהודי לא דוחים, ואנחנו רואים את ההבל בין חג של אמת לחגיגה חיצונית, למשל השנה שישבנו בדד משפחות רבות רק איש ואשתו כי הבנים היו מנועים להצטרף וכן ההורים לא יכלו ללכת אל הבנים בגלל סכנת הדבקות, כמו שקרה אצלנו, שקיוונו שהסדר הקטן שלנו יהיה לפחות עד 12, והנה בסיום הסדר הראה השעון 2 ... כי היום הוא בעל המשמעות ואינו תלוי בעניינים חיצוניים, ולכן יום זה שאיבד את המשמעות האמתית תלוי בדברים חיצוניים כמו מנגל, פטיש, פלסטיק, דגל זיקוקין וכו'. יתכן שכאשר המדינה תהיה מדינה יהודית ולא רק ישראלית אז תהיה משמעות אמתית ליום זה.

רבנו אומר: על הצגת יכולות צבאיות של ישראל ביום זה אני זוכר את צערו של המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין שכאב בשיחות על החטא של הפגנת "כּוֹזֵי וְעֹצְמֵי יָדַי...". (הוא התבטא: "כמה רעיונות עבודה זרה מפיצים על ידי המצעד שהוא מבוסס על פיתוח הרעיון כוחי ועוצם ידי, ועד כמה עלינו להתקעס על מנהיגי המדינה שהכניסו זאת גם בתוכנו כי אנו מושפעים מכך...") ולא כאלו החושבים שאולי יש בזה כן עניין משום המבואר בירושלמי ברכות שבהריגת ביתר נגדעה קרן ישראל ואין עתידה לחזור אלא בימות המשוח. ולפי זה רצה בחסד ה' שעמדנו נגד אויבנו, דבר המבשר על חזרת הקרן לעם, (ואף שזה על ידי שלטון שאינו שומר תורה ומצוות אין בכך כלום, כי גם אז בימי חורבן היתה קרן ישראל אצל הורדוס וינאי שהיו מלכים רשעים ולזה קראו חז"ל "קרן ישראל") אולם כאמור מחמת שהייתה החמצת ההזדמנות לגאולה אמיתית, ומכיון שמבחינה רוחנית הנזק של הטעות שיכוחי ועוצם ידי, הוא הקובע, ולכן הרחיקונו רבותינו מכל עניין כבוד לעניין צבאי או חיילי. ויש לזכור שיבמגילת העצמאות אף לא הרשו שיכתב בו שם שמים. על כן אין יום זה אומר לנו כלום. ומאידך, גם לא צום ואבילות, וכמו שנכתב על כך בספר לב אברהם בהסכמת גדולי ישראל, שמנהג שב ואל תעשה נהגו רבותינו ביום זה ועוברים עליו כאילו הוא יום ככל הימים.

מספרי רבנו באספקלריא תורנית על היחס אל המדינה, ימי העצמאות השואה וירושלים, היחס אל הציונות ועוד. עם קישור ישיר לאוצר החכמה המקוון שהוא חנים בימים אלו. תודותינו להם.

ימי זכרון ממלכתיים החלים בימי העומר (מתוך דבר בעתו – עניני העומר ומתן תורה – פרק יא)